

[Handelsministeren.]

ført. Jeg skal kun sige endnu en Gang, at det er fuldkommen med Urette, at det konservative Mindretal anker over, at der ikke er fremført konkrete Eksempler paa Prisaftaler og Prisforhøjelser af utilbørlig Art. Slige Aftaler offentliggøres nemlig aldrig, og først naar man har Lovhjemmel til at sikre sig paalidelige Oplysninger, kan saadanne tilvejebringes.

Angaaende det Forslag, som Venstre har stillet som Ændringsforslag til det af mig udarbejdede og stillede Forslag, ønsker jeg at sige, at jeg ikke kan være enig med Venstre i, at det er bedre end mit Forslag. Jeg maa tværtimod ud fra mine Synspunkter betegne det som væsentlig ringere, svagere i dets Opbygning, men da Venstres Forslag i Virkeligheden blev fremsat som et Ultimatum, var der faktisk ikke noget Valg for mig, hvis jeg vilde se et Resultat i denne Rigsdagssamling. Jeg bebrejder i og for sig ikke Venstre, at de stillede deres Forslag som et Ultimatum, det var de berettigede til, de har sikkert haft Ulejlighed nok med at faa Forslaget udarbejdet, og naar de nu var naaet til et Resultat, maatte det selvfølgelig være deres Ret at hævde, at dermed var sagt, hvad der kunde siges i denne Sag, af positiv Art fra deres Side.

Men jeg maa ogsaa have Lov til at gøre et Par Bemærkninger af rent saglig Art overfor Forslaget, for det dækker ikke London-Konferencens Beslutning, det dækker ikke London-Resolutionens Indhold. Et Hovedprincip i denne Resolution var Publiciteten, det vil sige Offentliggørelsen af, hvad der var foretaget af Truster, Karteller o. s. v. I det Forslag, som Venstre har udarbejdet, er Publiciteten næsten ikke til at opspore, kun i § 4 findes en svag Antydning af, at det bærende Princip i London-Resolutionen har været i Tankerne. Det af Venstre nu foreslaaede Udvalg tilfredsstiller heller ikke i sin Sammensætning London-Resolutionen, thi i den tales der udtrykkeligt om, at der i Kommissionen eller Udvalget, hvad man nu vil kalde det, skal være Repræsentanter for Forbrugerne og for Arbejderne i de paagældende Virksomheder, men det foreslaaede Udvalg bliver overvejende et juridisk Udvalg, og det bliver sikkert uden nogen Repræsentation for Arbejderne og Forbrugerne.

Jeg tør nok sige, at Lovforslaget i nogen Grad vidner om, at det er blevet til under Medvirkning af Mænd med noget afvigende Meninger om Tingene, noget af-

vigende Meninger om, hvad der skulde staa i de forskellige Paragraffer, og derfor har det vel ikke været muligt at naa videre, end man har naaet. Imidlertid vilde ogsaa jeg tro, at Lovforslaget, ophøjet til Lov, vil være anvendeligt. Alt afhænger her efter mit Skøn af Udvalget, som faar med Lovforslagets Praktisering at gøre, og navnlig af Udvalgets Formand. Paa Udvalget vil det bero, om Loven faar nogen Værdi eller ikke. Men da der i Lovforslagets § 3 gives Befolkningen Anvisning paa og Ret til direkte at henvende sig til Udvalget med sine Besværinger, tør jeg vel formode, at Udvalget vil være nødsaget til at tage Stilling til det, som bliver det forebragt, og søge Loven haandhævet efter dens Bestemmelser.

Det er rigtigt, som det er fremført fra forskellig Side, at det er et Lovgivningsforsøg, der her er Tale om, og derfor er det naturligvis ogsaa tilladeligt, at man gaar forsigtigt frem, men det er paa ingen Maade rigtigt, som det er sagt af nogle, at det er et Eksperiment, der gøres for Eksperimentets Skyld; thi det er utvivlsomt, at der med Hensyn til Fastlæggelse af Priser paa livsvigtige Varer foregaar Ting, som ikke taaler Dagens Lys og derfor i mange Tilfælde ikke kommer til Befolkningens Kundskab i deres fulde Udstrækning, og Oplysninger om, hvad der i saa Henseende praktiseres, kan kun tilvejebringes, naar man har Lovhjemmel for at kræve Oplysningerne, saaledes at Benægtelse og Fragaaelse udelukkes. De smukke Talemaader om Kræfternes frie Spil og den frie Konkurrence, der nok skal klare Tingene, har kun ringe Forbindelse med de moderne kapitalistiske Samfund. I disse haandhæves kun rent teoretisk og i agitatorisk Øjemed den frie Konkurrence, i Praksis dækker man sig med Konkurrenceskiltet, og det kan være overmaade bekvemt, men man gør det for i det skjulte at tvinge Befolkningen til i hvert Fald i mange Tilfælde at erlægge Priser, som faktisk kun er Udtryk for en økonomisk Magtfaktors Villie.

Forhaabentlig vil det Udvalg, som nedsettes i Henhold til Lovforslaget til Haandhævelse af Lovens Bestemmelser, være indstillet paa at varetage de Interesser, som her foreslaas varetaget. Jeg synes, man maa have Lov at sige, at der naturligvis ikke kan blive Tale om, at Udvalget kun i ringe Grad vil foretage sig noget. Dertil bliver dets Sammensætning for ophøjet, om jeg maa bruge det Udtryk; alene det, at det er Højesteret, der